

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre — — 6 korona.

Égész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelen minden hó
1-én, 10-én és 20-án

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL

Budapest, IV., Egyetem-utca 4. sz.

Karácsony.

A hitnek és örömnök nagy ünnepe!

Negyedszer hozott már el az idők folytonossága, mióta háborúban telik a mi életünk. És még mindig harcban állunk, a harcok mezején vérezünk igaz ügyünkért, bár mindannyiszor hangoztattuk szent napjaidon: Vajha! mulnék el tőlünk a megpróbáltatásoknak eme keserű pohara!

Mert, ha bele is törödtünk s ha bele is éltük magunkat az elkerülhetetlenül bekövetkezett vérontásba; ha győzelmeink sorozata örömmel töltötte is el sziveinket, viszont mindig azt óhajtottuk és sóhajtottuk: Vajha! szent ünneped világra szóló jelentősége hozná meg mielőbb a körülmények jobbra fordulását!

Hittük és reméltük, hogy az Isten-ember születése öröme szentelt ünnep az egész világ ünnepe — a melyen csak áhitat és hálaadás kell hogy lakozzék a szivekben — meghozza majd a békességet is az emberiség javára és kioltja az örök gyűlöletet az emberek szívéből, hogy e csodatételen örülhessünk, mint annak idején a betlehemi pásztorok tették.

Jelentőségedhez fűzött eme várakozásunk és reményünk azonban — mindannyiszor korai volt. — A mennyei vigasság és öröm mindannyiszor elkerülte a mi hajlékainkat, mert még mindig nem érkezett el a békesség napja; még mindig nem hullott le a gyűlölet kemény kérge az emberiség szívbéli érzéséről s még mindig voltak, akik halált, vért és pusztulást kiáltottak szent napjaidon is Hozsanna helyett.

Kain hagyatéka: az örök gyűlölet, amely az emberi szivekben évekként ezelőtt újból lángrollobbant, még mindig izzó lánggal ég s az ember-szeretet hatása még mindig kevés ahhoz, hogy ennek izzó zsarátnokát eloltsa.

Háromszor ünnéptük már meg szent napjaidat a háború alatt, amelyeken csak fegyvereink győzedelmé derítette fel a béke után sóvárgó lelkünket, de ez sem volt az az igazi éltető öröm, amely teljes megnyugvást hozhatott volna szorongó sejtelmektől sajgó szívéinkbe.

Ha felvetődtek is jelenségek imitt-amott a békés kiegyezésre, ezek még mindig gyenge és eredménytelen kísérletek voltak ahhoz, hogy a gyűlölet pusztító tüze helyett a szeretet és a béke áldásos melegével tölthessék el az emberi sziveket.

Karácsony! Szeretet nagy ünnepe!

Immár negyedszer várunk reád reménnyel és bizalommal eltelve. Hitünk és vágyakozásunk még mindig téled, az emberiségre áramló hatásodtól várja és reméli e csodatételt.

Ha valaha volt hatása világraszóló jelentőségednek az emberiség átalakítására, úgy jöjj segítségünkre most is, mikor a béke magvát kezdjük hintegetni.

A hitnek szívekre ható malasztjával adj termékenyítő erőt a béke létrehozásán fáradozó nagy munkájának. erősítsd, növeld a béke támogatásra, ápolásra szoruló gyenge olajágát; erősítsd meg az emberi szivekben a szeretet örök törvényét és vezesd a megbánás útjára a gyűlölködés ösvényén tévelygőket.

Hozz új erőt és hitet nekünk. Erőt békés szándékunk megvalósításához s elleneinknek e jó szándékunk felől való meggyőzéséhez.

Erősítsd meg magasztos jelentőségedhez fűződő hitünket, hogy jó példaadással kitörölhessük a gyűlöletnek még az atomját is azoknak szívéből és érzéséből, akik még most is pusztulást és halált kiáltanak és hirdetnek.

Tedd méltóvá az embert az évszázadokkal ezelőtt született Isten-emberhez. Ki míg e földön járt csak a békét és szeretetet hirdette és tanította.

Vezesd el az embert az igazság útjára, hogy felismerje tévedését, amely fegyverek ropogásában, ágyuk dörgésében, sebesültek, özvegyek, árvák siralmában és haladók nyöszörgésében véli megtalálni boldogulását.

Töröld ki az ember szívéből az egymás kárára és pusztulására irányuló bosszuállást és ültessd helyébe az egymás javára és boldogulására törekvő nemes versengés békés szándékait.

Hozz békességet és vigasztalást az árváknak és özvegyeknek és a hit teljes malasztjával gyógyitgasd azoknak sebeit, akik a hazáért hozott áldozatképen véreztek a harcok mezején.

Karácsony! Szent ünnepe a keresztény emberiségnek!

Vezetess bennünket hajdani vezérlő csillaggoddal, hogy annak ragyogó fényességénél eltalálhassunk a béke betlehemi jászolához s ott egymás megtérésén örülve, énekelhessük az örök Hozsannát:

Dicsőség a magasságban Istennek és békesség a földön!

Egy kis tévedés.

Irta: Argus.

Tévedni emberi dolog!

Szeretjük ezt a példaszót hangoztatni, ha valamely tettünk vagy nyilatkozatunk helyességét nem sikerül bizonyítanunk, vagy valamely dolog elintézésénél utólag kiderül, hogy felületesen jártunk el, de — az ember önző lévén — jóhiszemű tévedésnek akarjuk feltüntetni a saját hibánkat. De csak olyankor tesszük ezt is, ha az elkövetett hiba beismerése elől ki nem térhetünk.

Az imént idézett példaszó azonban legfeljebb olyan tévedésekre alkalmazható, a melynél a sürgősség, vagy más közbejátszó körülmény-okozta felületesség, könnyen megbocsátható, vagy valamely dolog elbírálásánál illetőleg a felvetődött eset megítélésénél olyan körülmények vonják el a figyelmünket, a melyeknél a jóhiszeműség kétségtelenül kimutatható.

De ha olyan fontos esetről vagy kötelességszerű eljárásról történik a tévedés, a melynél előre tudjuk, hogy az által másnak, illetve többeknek személyi-, anyagi- vagy erkölcsi érdekei súlyosan szenvedhetnek és eme fontos okok dacára felületességből, kényelmeskedésből vagy épen szándékosan mégis elmulasztjuk annak a kötelességszerű tanulmányozását, vagy mellőzzük a helyes és előírt eljárást: a fentebb idézett példaszót már nem alkalmazhatjuk az előreláthatólag is bekövetkező

hibára, mert ez már nem jóhiszeműségünkől eredő tévedés, hanem elbizakodottságból s kötelességmulasztásból eredő súlyos hiba.

A miket eddig elmondtam, kivétel nélkül alkalmazható minden emberre. De fokozottabb mértékben alkalmazható ez a csendőrré, annál is inkább, mert a csendőr közszolgálatban álló és közbiztonsági szolgálatot eskü alatt teljesítő állami alkalmazott lévén, minden tettét úgy kell megfontolnia és úgy kell végrehajtania, hogy abból másokra jogtalan anyagi vagy erkölcsi előny illetve hátrány, még tévedésből se háramolhassék.

A csendőrségi szolgálat nem játék, hanem a köz- és magánérdekeket érintő funkció. Ha helyesen jár el a csendőr: a törvény rendelkezéseit hajtja végre; ha hibázott: könnyen a hivatalos vagy szolgálati hatalommal való visszaélés bűnébe esik.

Maga az a körülmény, hogy nem minden hiba vagy visszaélés vonja maga után az azt elkövető csendőregyén felelősségrevonását, mert a sértettek nem minden esetben élnek panaszlási illetve feljelentési jogukkal, még nem tehet bennünket érzéketlenné a magunkkal és másokkal szemben való kötelességünk iránt; mert ha egynémely esetben sikerül is a fentebb idézett példaszó elve alapján kibujnunk a felelősségrevonás alól, viszont beteljesedhetik rajtunk ama, szintén mélyértelmű közmondás jelentősége: «addig jár a korszó a kutra, míg eltörik!»

Szükséges volt ezeket előrebecsátanom azért, hogy e közlemény olvasóinak a figyelmét jobban felkelthessem annak a két őrsparancsnoknak az eljárására, a kik az alább leírandó bűncselekmény nyomozását, egymástól függetlenül ugyan, de mind a ketten azzal a szándékkal és reménységgel teljesítették, hogy az ismeretlen tetteseket kézrekerítik és az igazságszolgáltatás kezébe juttatják.

De lássuk magát az esetet és főként a nyomozási eljárást.

Gróf K...-nek Kisilva határában van egy nagyobb birtoka, a melyen az urasági kastélytól elkülönítve több gazdasági épületről álló nagy major van.

Az épületek egyikében van a béresgazda lakása és azzal egy fedél alatt az intéző irodája, a melyet csak egy közfal választ el a béresgazda szobájától.

1903. év tavaszán, egy zimankós estén, mikor már a napi munkát befejezve, úgy a cseledek, mint a többi alkalmazottak lakásaikba tértek és le is feküdtek, csupán a béresgazda volt még ébren a feleségével.

Az ilyen urasági alkalmazott kora reggeltől késő estig az uraság dolgát végzi, saját ügyeinek megbeszélésére csak ilyenkor, az esti órákban van ideje.

Hegedűt, harmonikát, tárogatót,

MAGYARORSZÁG

LEGNAGYOBB

HANGSZERGYÁRA

STOWASSER I.

és a többi hangszereket általánosan olismert legjobb gyártm. szállit.
on. és kir. udvari és hadsereg szolgált. a Rákóczi-Tárogató feltalálója, Budapest, II., Lanchid-utca 5. — Gyára: Öntőház utca 3. — Regi hangszerek javítása, vétel és becsorolás. — Árjegyzék minden hangszerről külön küldetik.

A király autója az Izonzó elöntött árterében, előtte a tehoraúó, mely kivontatja.

A béresgazda is körülbelül éji $\frac{1}{2}$ 11 óráig beszélgetett a feleségével, majd nyugalomra tértek s az ágyban tovább folytatott beszélgetés közben végre is a fáradt férj elaludt, az asszony azonban tovább gondolkozott az épen az ő vagyoni helyzetüket érintő előbbi beszéd-tárgy felett s így ébren maradt.

Ezalatt, az esőre hajló szeles időben hat marczona alak közeledett a major felé, botokkal hosszúnyelű baltákkal felfegyverkezve s hogy nem valami jó szándékkal lehettek eltelve, már abból is kivehető volt, hogy felső kabátjaik kifordítva történt viselésével és lehajtott karimájú kalapjaiknak illetve kucsmáiknak az arcukba való behuzásával igyekeztek magukat felismerhetetlenné tenni.

A majorhoz érkezvén, nem igen keresték a kaput, hanem — mint a kik ismerősök a helyi viszonyokkal — az intézői iroda közelében egymásután átvették magukat a farácsos kerítésen és egyenesen az iroda bezárt ajtajához lopództak s pár pillanat alatt felfeszítve az ajtót, egy kivételével eltűntek a szobában.

Az ébren levő béresgazdáné egyszerre dübörgést, kopogást hall az irodából s mivel ez tovább is folytatódott, leszállott az ágyról és az ablakon kinézve, észrevette az irodából kiszűrődő gyertyafényt, mire felkeltette az urát, mert gyanuja támadt, hogy betörők járhatnak az irodában, a kik az ott tartott Wertheimkasszát akarják feltörni.

A béresgazda nem sokáig tanakodott a tennivaló felett, hanem hirtelen felhuzta csizmáit, ütőeszközt vett a kezébe és kiment a lakásból és miközben segítségért kiabált, hogy a cselédséget fellármázza, egyenesen az iroda ajtajának tartott.

A megzavart betörők — mert csakugyan azok voltak az éjjeli látogatók — nem vették tréfára a dolgot, hanem egymást követve, a hol bejöttek, ugyanott kiugráltak a kerítésen, miközben azt, a ki közülök legutolsónak maradt és kiugrás közben a kerítés egyik léczében kabátjánál fogva fennakadt az őket nyomkövető béresgazda visszarántotta.

Az üldözött és üldöző között — úgyszólván — élet-halál harc fejlődött ki a kerítés tövében, miközben egymást fojogatva, mindegyik segítségért kiabált.

A cselédség felébredt ugyan a lármára, de még sem jöhettek elég gyorsan s így a béresgazdának csak a felesége jött segítségére, de ez sem sokat segíthetett az urának a kétségbeesetten védekező ellenfél letörésében. Így történhetett aztán, hogy a menekülők egyike, veszályban levő társa segítségére hirtelen visszatérve, hosszúnyelű baltája hegyes fokával oly erős ütést mért

a kerítés tetején keresztül a béresgazda fejére, hogy az az ütéstől elkábulva, eszméletlenül a földre esett, ellenfele pedig, nehogy a már itt-ott szaladozó cselédség által elfogassék, kalapja és baltája hátrahagyásával, a kerítésen át elmenekült.

A cselédség az esemény hírére és láttára, a szintén előkerült tisztartóval az élén, lóra kapott s fegyverrel, vasvillákkal ellátva üldözőbe vette a menekülteket, de a közbejött késedelem folytán amazok jókora egérutat nyervén, mire az üldözők nyomukba érhettek, az utba eső erdőben elhelyezkedve valóságos sortűzzel fogadták az üldözőket, mire utóbbiak visszafordulva, a majorba siettek, a honnan az intéző azonnal a rettegő örsre kocsizott és az örsparancsnokot felkölthetve, jelentést tett a történetekről.

Farkas János őrmester, örsparancsnok (most már járásőrmester) azonnal felszerelt és az örs egész legénységével, a tisztartó kocsiján a helyszínére hajtatott.

A béresgazda ekkorára már magához tért s bár a kapott ütés következtében koponyacsont törést szenvedett, egyelőre teljesen eszméleténél volt és ügylászott, hogy a sérülése, bár súlyos, de nem életveszélyes.

Az örsparancsnok kérdéseire sorban elmondott mindent, a mi vele történt, csak épen a vele dulakodó ismeretlennek nem tudta határozott személyleírását adni, a mi érthető is volt, mert a sötétségben, a rövid ideig tartó dulakodás alatt, sem ideje, sem alkalma nem volt azt alaposabban megfigyelni. Azt azonban határozottan állította, hogy az ismeretlen a környéken dolgozó téglavető cigányok egyike lehetett, mert ő — mint mondá — a társai segítségét kérő szavak kiejtéséből kétségtelenül erre következtetett.

A béresgazda következtetése helyesnek látszott, mert a helyszínén maradt szürke posztókalapon és az ugyanott talált baltán és nyelén látható sárnyomok egyenesen arra mutattak, hogy a tulajdonosuk sárral foglalkozó egyén lehet.

Az ezek után megejtett helyszíniszemle alkalmával még egy harmadik bűnjel is került a kalap és a balta mellé, a mennyiben az egyik lécz felső végén levő hasadéka közé akadva egy embertenyérnyi nagyságu szövetharabot talált Farkas őrmester, a mi megerősítette a béresgazda ama állítását, hogy az az ismeretlen, a kit ő a kerítésről lerántott, a ruhájánál fogva volt ott megakadva, bizonyos volt tehát, hogy a szövetharab annak nadrágjából, de a formájából illetve a varrás alakjáról ítélve, inkább a kabátja oldalának az alsó részéből való lehet. S miután ezen is megszáradt sárnyomok voltak észrevehetőek, ez is megerősítette azt a feltevést, hogy

HEGEDŐ

remek felszereléssel
10-12-15-20 korona

a legjobb minőségben az egész országban elismert előrangú magyar hangszertelepen

Reményi Mihály-nál szerezhető be Budapesten, Király-utca 68. sz.

Minden hangszerről külön árjegyzék kérésre.

HARMONIKA

10-12-15-20 korona
nagyobb 2 soros 30-40-50 kor.

GRAMOPHON

40-50-60-70 korona
legjobb az előbbi gramofonokkal

Az Isonzó ártere, a hol a király a rohanó árba esett. (Háttérben a fűzes a merre kimentették). A felvétel a víz apadása után történt.

a tettesek téglavető! cigányok lehettek. A nyomozást ennél fogva ebbe az irányba vezette be Farkas őrmester és Betlen felé nyomozva, az ott dolgozó téglavető cigányokat vette kikérdezés alá.

Ezek tagadták a cselekményben való részességüket és alibit igazoltak, a mennyiben a község szélén levő egyik korcsma tulajdonosa és hozzátartozói határozottan állították, hogy az egész téglavető-csoport estétől kezdve éjjelután két óráig a korcsmában mulatott, s közülök többen annyira leittasodtak, hogy társaiknak kellett őket elvezetni.

Ez okból és még azért is, mert a bűnjelkalapnak és baltának való tulajdonjogát egyikre sem sikerült rábizonyítani és a nálok megtartott házkutatások során sem sikerült a bűnjel — szövetdarabkához hasonló szövetű elszakadt kabátot vagy nadrágot találni, tovább folytatta az őrmester a nyomozást Bacsza község felé, a melynek határában, gr. Z... birtokán szintén dolgoztak téglavető cigányok.

A nyomozás azonban itt is eredménytelen maradt, mert a téglavetők — a mint a környéken lakó egyének bementek — állítólag összevesztek s két nappal előbb elköltöztek a telepről a hányan voltak annyi felé; az eset idején tehát egy se volt már közülök a téglavető telepen alkalmazásban.

A Bacsza községben való nyomozás után Felőr felé vette az irányt a járőr és itt az iskolásgyerekek előtt is felmutatta Farkas őrmester a bűnjelkalapot.

Egyik iskolásgyerek jelentkezett is, hogy ő tudja kié a kalap és megnevezett egy, a községbeli tapasztó-cigányt. Eredmény azonban még sem lett a dolog vége, mert az előkerített cigány nemcsak hogy alibit igazolt, de nagyobb hitelesség okáért épen viselte is azt a kalapját, a melynek teljesen hasonló másik példánya a járőr kezében volt. Azt pedig még sem lehetett jogosan feltételezni, hogy egy és ugyanazon embernek egyszerre két egyforma és egyformán kopott kalapja legyen. És mivel a cigány arra nézve sem tudott felvilágosítást adni, hogy az övéhez hasonló kalap kié lehet, tovább kellett folytatni a nyomozást, még pedig abban az irányban, hogy a gróf Z... birtokáról állítólag elszédelt téglavetők hova mehettek, mert feltehető volt, hogy azok közül néhányan mégis összeverődhettek és azok lehettek a tettesek.

A nyomozás e részét azonban már csak a járőr két csendőre folytatta, mert Felőrön hírül vette Farkas őrmester, hogy a béresgazda az esetet követő nap délutánján a szenvedett sérülésébe belehalt, minél fogva, ő egyik csendőrével Kisilvára visszatért, hogy a hatóságok és járásparancsnoka értesítésére a kellő intézkedéseket megtehesse.

Erre az intézkedésre már nem volt szükség, mert a tisztartó, mihelyt látta, hogy a béresgazda állapota súlyosbodni kezd, mindjárt értesítette a járásbiróságot, a honnan a vizsgálóbíró azonnal kijött és a mennyire lehetett, kihallgatta sérültet, majd pedig, mikor látta, hogy sérült állapota válságossá vált, intézkedett az iránt is, hogy az orvosszakértői bonczoláshoz két orvos rendelkezésre álljon.

Farkas őrmester ennél fogva csupán a járásparancsnokához küldött értesítést az esetről, a ki azonban a járásbiróság székhelyén lévén, már akkor tudomást szerzett arról, mikor a tisztartó értesítése oda megérkezett és kapva a kínálkozó alkalmon, a nélkül, hogy a helyszínére kiment volna és az ottaniak vagy Farkas őrmester által tájékoztatta volna magát, csupán azon az alapon, hogy a tisztartó jelentése szerint, cigányok voltak a tettesek megkezdte a nyomozást a maga kezére, még pedig a következőképen:

Az esetet megelőző napon egy cigánysuhanczot adott át a járásőrmester valami lopás alapos gyanuja miatt a járásbiróságnak, a kiről tudva volt, hogy általában a téglavető cigányok között szokott, hol itt, hol ott csavarogni.

Ebből az egyszerű tényből bizonyosra vette a járásőrmester, hogy valószínűleg az előre tervezett betörésről, csavargásai közben, tudomást szerezhettek a cigánysuhancz is.

A bíróság engedélyével ki is kérdezte a fogdában lévő suhanczot, a ki nem tudni, hogyan és mi alapon, csakugyan azt állította, hogy tudomása van a dolgokról és meg is nevezte a tetteseket és azok tartózkodási helyét, természetesen egészen másokat, mint a kiket Farkas őrmester gyanúsított.

A járásőrmester ez alapon kikérte a suhanczot a járásbiróságtól a megejtendő nyomozáshoz, mint koronatanut és annak kalauzolása mellett felkereste és fel is találta a suhancz által megnevezett cigányokat és dacára annak, hogy ezek mindent tagadtak és alibit is akartak igazolni, előzetes őrizet alá vette őket és megindult velök a tett színhelyére, mint monda, abban a biztos tudatban, hogy a hulla láttára azok majd töreldmosen befogják ismerni a tett elkövetését...

Ugyancsak ez idő alatt a Farkas őrmester járőre is bejárta azt a vidéket, a melyet az őrmester nekik meghagyott, de eredménytelenül tértek vissza a tett színhelyére, csupán azzal a jelentéssel, hogy a gróf Z... téglavetőjénél, visszafelé jövetben talált egy cigányon kívül többet sehol sem találtak, ezt pedig — mint az őrmester kérdésére jelentették — azért nem hozták magukkal, mert állítólag a szomszéd megyéből aznap érkezett munkakeresés végett, tehát mit sem tudhat az

Brilliáns, arany-ékszerek, ezüst használati és dísz tárgyak, órák, evőeszközök

180. sz.

182. sz.

Iparművészeti újdonságok. Egyházi felszerelések, gyári árban beszerezhetők (részletfizetésre is)

SÁRGA JÁNOS

Képes nagy árjegyzék ingyen és bérmentve.

csász. és kir. udvari szállítónál,
Budapest, IV., Kilyó-tér 5. szám.

Csapataink átkelése a Tagliamentón.

egész eseményről. Farkas őrmester kifogásolta ezt a járőrnek, de nem küldte vissza a járőrt a cigányért, hanem a rendelkezésre álló kocsin járőrtársával magament el a jelentettekről meggyőződni, magával vivén egyuttal a bűnjeleket is.

A cigány egykedvűen fogadta a járőrt. Annál nagyobb volt azonban a Farkas őrmester öröme, mert a mint meglátta a cigányt, mindjárt feltűnt előtte annak kabátja és az ő nála levő szövetdarab közti hasonlóság s ennek nyomán azonnal felfedezte azt is, hogy a szövetdarab a kabát baloldali alsó zseb melletti részről szakadt le.

Kérdéseire ugyanazt a mesét mondta el a cigány, mint előbb a másik a járőrnek. Farkas őrmester nem is firtatta tovább a dolgot, hanem elővezette a cigányt a bacsai községi előjáróságához, a hol a további kikérdezéshez bizalmi egyén is rendelkezésre állott, itt aztán megkezdte a gyanusított rendes kikérdezését.

A cigány eleinte állta a sarat. Tagadott. Nem ismerte magáénak sem a kalapot, sem a baltát, bár mindenik tárgy felmutatásakor bizonyos meglepődés volt észrevehető rajta. Ekkor kivette járőrtáskájából Farkas őrmester a szövetdarabot s lassan kibontogatva azt a csomagolásul használt papírból s az asztalon rövid ideig simogatva, rászólt a cigányra:

— Ismeri ezt a szövetdarabot?

— Ismerem — válaszolt a cigány nagyot nyelve — az én kabátomból való.

— Mit gondol, hol találtam én ezt? — folytatta a kérdést az őrmester.

— Valószínűleg a gr. K... major kerítésén vagy mellette — válaszolt a gyanusított, de már akadozva.

— Épen az az én bajom őrmester úr — folytatta most már kérdés nélkül is a cigány, — mert ha a kabátom meg nem akad a kerítésben, most nem állanék itt az őrmester úr előtt; — vagy ha mégis itt állanék, a kalapot és a baltát letagadhatnám, mert olyan kalap meg balta ezer is van a világon, sőt ilyen szövet is van sok, de a formájáról a bolond is észreveheti, hogy az én kabátomból szakadt le; nem is tagadok tovább őrmester úr — hadarta most már a cigány, beismerek mindent, lesz, a mi lesz, én és a társaim jártunk akkor éjjel a gróf K... majorban; hatan voltunk és a kasszát akartuk *kirabolni*, de szerencsétlenségünkre észrevettek bennünket, mielőtt terünkét végrehajtottuk volna, — s nagyot sóhajtva befejezte előadását.

— Hát a többiek hol vannak? kérdezte Farkas őrmester.

— Ott vannak, kérem az erdőben; várják, hogy jó hírt hozzak nekik — felelte a cigány.

— No hát menjünk oda, vigyük meg nekik a jó hírt együtt, hogy meghalt a béresgazda — monologizált az őrmester a bűnjelek összecsomagolása közben; majd — mintha eszébe jutott volna valami — gyanusítottához fordulva folytatta: «maga pedig vesse le a kabátját s adja ide, hadd csomagolom a többi bűnjelekhez.»

A cigányok elfogása sikerülvén, társuk siránkozásának láttára mindjárt beismertek mindent s önként jelentkezett közülök az is, a ki a béresgazdát fejbeütötte s átadta a baltáját — mint bűnjelt — az őrmesternek. Ez idő alatt hire futott, mert a grófné dobszóval is közhirré tétette, hogy 200 K jutalmat ad annak, a ki a tetteseket elfogja vagy a csendőrséget nyomra-vezeti.

Ez okból ugyancsak kíváncsiak lettek Kisilva község lakói, mikor Farkas őrmestert a hat cigánnyal, — majd körülbelül egy órával később a közismert járásőrmestert, szintén egy csoport cigánnyal keresztül gyalogolni látták a községen a grófi major felé, — hogy vajjon melyik kapja meg a 200 K-t.

De zavarba jött maga a grófné is, mikor az őrmester beismerésben levő tettesei után, a kiknek bűnösségét a beismerésen felül a bűnjelek is támogatták, — odaállit a járásőrmester egy csoport cigánnyal és közli vele, hogy ezek a tettesek.

— De hiszen kedves járásőrmester úr, az igazi tettesek már itt vannak, — vélekedett a grófné — hát hogy lehet az, hogy ezek is magokra vállalták ezt a rablógyilkosságot?

— Dehogy vállaltuk, csókoljuk kezit-lábát kegyelmes grófné, nem vállaljuk mink, csak ránkfogták, nem is jártunk mink erre soha, de nem is jöttünk volna most sem; nem vagyunk mink rablók, nem vagyunk mink gyilkosok, mentsen meg, szabaditsen meg minket a tekintetes kir. járásőrmester úr kezéből, könyörgünk alázatosan stb. kiabáltak összevissza a cigányok, összekulcsolt kezekkel s a grófné elé térdepelve, a ki nem tudta, ijedezzen-e vagy nevéssen a cigányok jogos rémületén.

A cigányok ugyanis — mint később kiderült — míg a majorban nem érték, csak annyit tudtak, hogy valami kisebbszerű betörésről van szó. A majorban azonban épen akkor folyt a béresgazda hullájának a bonczolása az udvaron, mikor ők odaérkeztek s ennek láttára és a grófné szavai hallattára jöttek tisztába az ellenök emelt vád súlyosságával, megrémülésök és a leírt tragikomikus jelenet rögtönzése tehát teljesen indokolt volt.

— Egy kis tévedés van a dologban, kegyelmes grófné, — mentegetődzött a járásőrmester a cigányok visszazavarása közben, — azt majd eloszlatjuk mi Farkas őrmesterrel, mert ha ezek nem is vettek mind

Csúz, Rheuma, Köszvény

amely sok ezer hálairat és orvosi vélemény szerint biztos hatású házlázer. — Eredeti tégely ára háboru idejére 4.-kor.

Egyedül készítő: Szenthe Lajos Patrona Hungariae gyógyszerháza, Budapest, Damjanich-szecs 2. szám.

esetén próbálja meg a világhírű erősített CAPCINE (Paprika) kenőcsöt

részt a betörésben, de vannak közöttük olyanok is, akik részesek benne, viszont valószínű, hogy amazok se mind tettesek, tehát majd rendezzük a dolgot és ha megállapítjuk, kik a tettesek, a többit majd elbocsátjuk — fejezte be a járásőrmester a mentegetődzést és elvonult ártetteivel a színtérről.

Az a bizonyos rendezés azonban oda lyukadt ki, hogy a járásőrmester besugója, a kalauznak is felhasználta cigány suhancz még akkor éjjel megszökött a járásőrmestertől s azt is Farkas őrmester csendőreinek sikerült elfogni, s míg ezt visszakísérték a bírósági fogházba, a honnan a járásőrmester a nyomozáshoz kikérte, a járásőrmester többi cigányait mind szabadon kellett bocsátani, annál is inkább, mert a hullaboncolásnál jelen volt vizsgálóbíró is, a mint megtudta a grófné előtt lejátszódott komédia okát, egyenesen képtelenségnek mondta a járásőrmester állítását a Farkas őrmestertől vett jelentéssel, a beszolgáltatott bűnjelekkel és az ott a helyszínen röviden kihallgatott valódi tettesek beismerésével szemben. El is rendelte mindjárt az őrizet alatt álló eme cigányoknak a letartóztatását és a bírósághoz való bekísértetését.

Sőt, hogy a kép teljes legyen, szabadlábra helyezte a lopás gyanúja miatt vizsgálati fogságban tartott cigány suhanczot is, mert a történetek után azt újból kihallgatva rájött, az az ellen bizonyítékul felsorolt gyanúkok épen olyan gyenge alapra vannak fektetve, mint ennek a hazudozása folytán meghurczolt ártatlan cigányok elleni vádaskodás alapja volt.

Az a kis tévedés azonban mégis reparálódott annyiban, hogy a járásőrmester és Farkas őrmester kiegyeztek, együttesen csinálták az eredményt, de mert a grófné ragaszkodott ahhoz, hogy a 200 K-t Farkas őrmesternek adja, az ez irányban folytatott tárgyalásoknak felsőbb helyről történt irányítása folytán az lett a vége, hogy a 200 K-t az őrmester csak úgy fogadta el, ha a csendőrségi internátus részére adhatja.

Ez meg is történt.

*

Tanulságul már csak azért is ismertetnem kellett ezt az esetet, mert az ilyen eljárásnak igen gyakran volt már komolyabb következménye is, még pedig nem azokra, a kiket valótlán adatok alapján vádolni akartak, hanem azokra, a kik vádolni akartak, a mely esetben természetesen nem fogadták el azt a mentséget, hogy *egy kis tévedés* történt.

Ezt pedig igen ajánlatos minden csendőrnök megjegyezni.

KÉPEINKHEZ.

Előnyomulásunk Olaszországban.

Csak lassan, lépésről-lépésre haladva, követhetjük képeinkkel hős hadseregeink előnyomulását Olaszország területén, hogy az elfoglalt országrész egyes részeit képeken is bemutathassuk.

A Tagliamentó folyó volt az első számottevő akadály előnyomulásunkban. Addig meg sem állhattak a szétbontott olasz hadseregek maradványai. Nagyonbízuk már a Tagliamentón innen fogságunkba esett, hadiszereik és élelmiczikkeik pedig zsákmányunk számát szaporították. A megmenekült rész még bizott a Tagliamentóban, mert telve volt a nagy folyó a hegyekről lerohanó esők vizével, ott hömpölygött kiszélesedett s mindent elsöpréssel fenyegető árja hadseregeink előtt és természetes akadályt gördített úgy a menekülő, mint az üldöző csapatok továbbhaladása elé.

A menekülők előtt még mindenütt nyitva volt ugyan az út, épen állottak az átvezető hidak s a tulsó parton átcsoportosított hadseregrészek fogadták itt-ott és vették fel az érkező olasz csoportokat és készülődtek győzelmes hadseregeink feltartóztatására. De reményükben csalókoztak. Erre nem volt elég sem a nagy folyó, sem az összegyűjtött seregek roncsai, amely utóbbiaknak nagy része még át se kelhetett a folyón, már elfogtuk őket a folyó árterét képező lagunák között s mire amazok a tulparton észrevették, egyszerre két helyen is átkeltünk a Tagliamentón és folytatódott az üldözés a folyó felső és alsó folyásánál egyaránt.

Pár nappal később már teljesen szabad volt az út a Tagliamentón. Megszűnt minden akadály. Hős csapataink a hidakat helyreállították s így fogadták Legfelsőbb Hadurunkat, aki nyomon követte győzelmes hadseregeit a meghódított területen. Az innen való visszatérés közben történt az a baleset, amikor Ő Felsége autóján az Isonzó árterén való s képeink egyikén látható átkelésnél elsodorta az ár s csak a kíséret ébersége és Ő Felsége lélekjelenléte vette elejét a nagyobb szerencsétlenségnek.

HIREK.

Adományok. Az őrszállási őrs a rokkant katonák javára 206 K-t, míg a varvarini (Szerbia) őrs a vak katonák javára 26 K. gyűjtött. Rendeltetési helyére juttattuk.

Szerkesztői üzenetek.

Fülöp Tp. 649. Egyelőre nem vonatkozik. Valószínű, hogy kiterjesztése iránt intézkedés fog tétetni.

B. R. Törvényes akadály nincs. Az előírt rendes okmányokkal felszerelt kérvény szolgálati úton terjesztendő elő.

J. F. 882. 1. Előléptethető. 2. Nem.

Határszél. 1100. Bármely okból nyert szabadság esetén 1 K 40 f. a közigazgatásba vételeztetik be, míg a fennmaradó hányad az illető kezére fizetendő.

O. J. vezető 4. 1. Nincs időhöz kötve. Szolgálati úton. 2. Minden olyan megszakítás, amely 30 napot meg nem halad, a szolgálati idő beszámításánál figyelembe nem vétetik, tehát az előző szolgálati idő ilyen esetben beszámít.

Varsó. A felemelt hadisegélyek folyósítása az eddigi hírek szerint a folyó év végére van tervbevéve. Athelyezési kérelmét szolgálati úton adja elő.

ÖW SÁNDOR

Órák és ókszerés, Budapest, VIII. ker., József körút 81. szám. — Saját házában.

Ő cs. és kir. Fensége József főherczog kam. száll.

Alap. 1892. Telefon 62—68.

A m. kir. államvasutak, a m. kir. posta és távirat, ugyancsak a m. kir. testőrségnek szerződéses órászállítója. Dús raktár a legdivatosabb briliáns és arany ékszerekben, ezüst alkalmi ajándékokban, ugyancsak minden nemű kitűnően járó pontosan szabályozott zseb-, fall-, álló- és utazó-órákban. Saját nagyüzemi műhelyében ékszerátalakítások és órajavítások jutányosan eszközöltnék. A csendőrségnek kivételesen részletes tájékoztatási közzemény is nyújtatik. Rendkívül jutányos árak! Dús választék! Pontos kiszolgálás! Árjegyzék ingyen és bérmentve. Óráknál írásbeli jótállás.

HIVATALOS RÉSZ.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Legfelsőbb elhatározások:

Ő császári és apostoli királyi Felsége legkegyelme-
sebben

adományozni méltóztatott:

*a koronás ezüst érdemkeresztet a vitézségi érem
szalagján:*

az ellenség előtt teljesített különösen kötelesség-hű
szolgálataik elismeréseül:

Kiss István II. alörrmesternek, a II. és Szpisák János
alörrmesternek, a IV. sz. csendőrkerületben;

a koronás ezüst érdemkeresztet:

különleges alkalmazásban teljesített különösen kö-
telesség-hű szolgálataik elismeréseül:

Mohay Sándor, Bernert Lajos, Siácsics György, Stroc-
fusz József, Piros János, Maródi István alörrmesterek-
nek, a II., Nagy János V., Laufner Péter, Fillp János,
Adamovics József, Prálya László, Pajda László, Nagy
Mátyás, Mrázik István, Menyhért József, Lukács János I.,
Lakatos Fedor, Kudrics György Mihály, Körösi Albert,
Kecskeméti László, Kajcsa József, Harbulya Pál, Fodor
Mihály, Boldizsár László, Szunyogh Imre, Száva Si-
mon, Szász Ignác, Toldi G. Mózes és Klucsivszky
István alörrmestereknek, a IV. sz. csendőrkerületben;

az ezüst érdemkeresztet a vitézségi érem szalagján:

különleges alkalmazásban teljesített különösen köte-
lesség-hű szolgálataik elismeréseül:

Sebestyén Sándor, Lipták Bertalan vezetőknék, Argyelán
György, Góznér Ignác, Mihalcsuk Miklós és Pupava
Márton csendőröknek, a VII. számú csendőrkerületben.

Ő császári és apostoli királyi Felsége legkegyelme-
sebben

megengedni méltóztatott, hogy

elfogadhassa és viselhesse:

a német harcos érdemérmét:

Szabó Jeremiás 1. oszt. örmester, a II. sz. csendőr-
kerületben.

HONVÉDELMI MINISZTERI RENDELETEK

Adományoztatott:

a hadrakelt sereg él:

Ő császári és apostoli királyi Felsége által erre fel-
hatalmazott parancsnokság által:

az ellenség előtt tanusított vitéz magatartásuk elis-
meréseül:

a 2. osztályú ezüst vitézségi érem:

Menchesz Bálint alörrmesternek, az I., Berki József
alörrmesternek, a II., Olcsár Pál és Szabó Mihály al-
örrmestereknek, az I. sz. csendőrkerületben;

a bronz vitézségi érem:

Dávid András alörrmesternek, IV. és Butyurka Sán-
dor alörrmesternek, a VIII. számú csendőrkerületben.

Nyugállományba helyezetttek:

1917. évi december hó 1-ével:

ankerstoki Stockinger János, VI. számú csendőrkerü-
letbeli százados, a megejtett felülvizsgálat eredménye
alapján, mint «rokkant népfölkelési szolgálatra is alkal-
matlan».

Választott lakhelye: Budapest.

Bodonyi Gábor, országos csendőriskola állományabeli
törzsörmester, a felülvizsgálati szabály 3. §. 1. bekez-
dése alapján.

Választott lakhelye: Budapest.

Ideiglenes nyugállományba helyezetttek:

1917. évi december hó 1-ével:

Szabó József I., VII. sz. csendőrkerületbeli járásör-
mester, a megejtett felülvizsgálat alapja, mint «jelen-
leg szolgálatképtelen» egy év tartamára.

Választott lakhelye: Riborezfalva.

Áron József, VII. számú csendőrkerületbeli járásör-
mester, a megejtett felülvizsgálat alapján, mint «rok-
kant, népfölkelési fegyveres szolgálatra is alkalmatlan».

Választott lakhelye: Brassó.

Magyar Köztisztviselők és Állami Alkalmazottak Takarékpénztára

Köztisztviselői kölcsönök
törlesztésre.

Előlegek értékpapírokra.

Családi házak és telepek
létesítése.

részvénytársaság

Budapest, VII., Rákóczi-ut 76. sz.

— Telefon 153—44. szám. —

Alaptőke 2.000,000 korona.

Kölsönök lakbérletiltás
ellenében.

Külföldi pénznemek vé-
tele és eladása.

Sorsjegyeknek részletre és
késspénzért való eladása.

Elfogadunk betéteket takarékpénztári könyvekre. 1. Oly
takarékbetétek után, melyeket hat hónapi felmondási idő
lekötése mellett helyeznek el intézetünkbenél, 6% (hat) betéti
kamatot fizetünk (A tőkekamatadó levonásával.) 2. Oly takarékbé-
tét után, melynél a betétevő az 1. pontban jelzett felmondási
időt ki nem hűti, 5% (öt és fél) betéti kamatot fizetünk.
(A tőkekamatadó levonásával.)

Előleget nyújtunk értékpapírokra, sorsjegyekre, vidéki inté-
zetek részvényeire.
Személyi kölcsönöket folyósítunk kezesség mellett vagy jel-
zálogos biztosíték ellenében, jutányos kamattétel mellett.
Utaltványok, intézvények és chequék beszedését elvállaljuk
igen mérsékelt költségek felszámításával.
Veszünk és eladunk értékpapírokat, idegen pénzeket.

Tényleges állományba felvétel:

1917. évi december hó 1-ével:

Pálfi István, VII. számú csendőrkerületbeli ideiglenes nyugállományú törzsőrmester, a megejtett újbóli felülvizsgálat alapján, mint «szolgálatképes» és egyuttal áthelyeztetett a VI. számú csendőrkerület pótszárnyához Székesfehérvárra.

Előléptetett:

1. oszt. őrmesterré:

1917. évi december hó 1-ével:

Páris Lajos 2. oszt. őrmester, a VI. számú csendőrkerületben.

Lovaglási jutalomdíjban részesített:

a m. kir. VI. számú csendőrkerület állományában:

Gyukli Ferencz 2. oszt. őrmester 50 és Németh János I. alőrmester 40 korona lovaglási jutalomdíjban részesítettek.

Házasságra léptek:

A m. kir. I. számú csendőrkerület állományában:

Farkas István alőrmester, Szöcs Zsuzsannával, 1917. évi április hó 9-én, Etéden;

Fekete János alőrmester, Fejérvári Rózával, 1917. évi május hó 28-án, Semesnyén;

Pásztor Sámuel alőrmester, Nagy Zsuzsannával, 1917. évi június hó 17-én, Kisbácson;

Gál András alőrmester, Csongvay Gizával, 1917. évi április hó 9-én, Várfalván;

Kovács Vazul alőrmester, Kolumbán Elizával, 1917. évi május hó 28-án, Bardócson;

Barta Ferencz, járásőrmester, özv. Szép Lajosné sz. Fodor Erzsébettel, 1917. évi nov. 6-án, Szilágysámsonon;

Buza Vazul alőrmester, özv. Fugadár Jánosné sz. Moldován Máriával, 1917. évi nov. 11-én Réten;

a m. kir. II. számú csendőrkerület állományában:

Bauer Ádám alőrmester, Jenker Zsuzsannával, 1917. évi január hó 21-én, Töröktopolyon;

Rácz László alőrmester, Frunze Máriával, 1917. évi május hó 27-én, Krassógombáson;

Schüttág Mihály alőrmester, Kreizinger Annával, 1917. évi május hó 27-én, Karasjeszenön;

Gál Imre alőrmester, Harmai Ilonával, 1917. évi június 4-én, Krassóváron;

Gyurinovics Dezső alőrmester, Tóbiás Annával, 1917. évi április hó 12-én, Nagykaposon;

George János alőrmester, Schwalm Erzsébettel, 1917. évi április hó 7-én, Kevepallóson;

A m. kir. III. sz. csendőrkerület állományában:

Bercsényi Árpád 2. oszt. őrmester, Delacasse Mária Annával, 1917. évi okt. 28-án, Budakeszin;

Halász Gábor alőrmester, Vajda Terézia Erzsébettel, 1917. évi augusztus 30-án, Budapesten;

a m. kir. IV. számú csendőrkerület állományában:

Lendvai Ábel 2. oszt. őrmester, Sipos Borbálával, 1917. évi május hó 17-én, Vaján;

a m. kir. V. számú csendőrkerület állományában:

Hanzel József 2. oszt. őrmester, Varmusz Veronnal, 1917. évi nov. 6-án, Turzófalván;

a m. kir. VI. számú csendőrkerület állományában:

Szautner János járásőrmester, Schwertner Herminával, 1917. évi jun. hó 27-én, Királyhidán;

a m. kir. VIII. számú csendőrkerület állományában:

Herczeg János alőrmester, Csapó Margittal, 1917. évi április hó 9-én, Gyomán;

Márkus János alőrmester, Lieb Teréziával, 1917. évi június 13-án, Nagykárolyban;

Barna Imre alőrmester, Pápai Gizellával, 1917. évi május 16-án, Mezőtúron.

SZÁNTÓ JÓZSEF

19 éve szállit kerékpárt, beszélőgépet, varrógépet, gummikát és felszereléseket az egész ország csendőrségének. Elismerő leve-

leim ezerszámba vannak. — Pontos cím:

SZEGED, VÁROSI BÉRPALOTA.**A világ legjobb harmonikái**

Orgonahang, 2 váltóval 7 K, finom 9 K. Csodásan erős hang, 3 igaz váltóval 15 K. Egész zenekari hang 4 igaz váltóval 20 K. Erős acél hangok 18, 20, 25, 40 K. Finom kétsoros harmonikák, háromsorosak, grammatikus hangok is készülnek.

Gramofon

Csodásan erős, tiszta hangú beszélőgép 40 K, nagy «Union» szerkezettel 50 K. — Legszebb hanglemezek az összes dalok, zenék, operák, tréfás előadások stb. 80 fill.-től 4 K-ig. Javítási műterem.

Árjegyzéket az összes hangszerekről ingyen küld

MOGYORÓSSY GYULA

királyi szabadalmazott hangszergyár

Budapest, VIII., Rákóczi-út 71. szám.**VÁRNAY L. SZEGED**

csendőrségi nyomtatványok és felszerelési cikkek teljes raktára.

Minden állandó vevőm rendelés esetén ingyen kapja a nélkülözhetetlen

havi előjegyzési naptárt.